

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **T. T. L.**, zastoupené JUDr. Janem Svobodou, advokátem se sídlem Kollárova 18, Teplice, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2008, č. j. OAM-488/VL-07-08-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 12. 2008, č. j. 16 Az 10/2008 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

Tento rozsudek žalobkyně (dále též stěžovatelka) napadla včasnou kasační stížností. Namítla, že správní orgán své závěry o skutkovém stavu nepodložil získanými poznatky, zejména protokolem o pohovoru. Vzal sice zčásti za své skutkové okolnosti tvrzené stěžovatelkou v žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nezohlednil však dostatečně realitu existující v zemi původu. Interpretace obsahu záznamu o pohovoru provedená žalovaným i soudem pak byla poněkud jednostranná. Z nedostatečných skutkových zjištění pak vycházel i nesprávný závěr krajského soudu, že v daném případě nejsou dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 a násl. zákona o azylu. Žalobkyně má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině ve státě, jehož je občanem. Poukaz na její údajnou snahu legalizovat pobyt na území České republiky není vůbec na místě a pochyby o „skutečnosti“ jejího vztahu k manželovi jsou neopodstatněné.

Podle žalobkyně kasační stížnost přesahuje její vlastní zájmy, neboť namítané vady v postupu a závěrech krajského soudu i žalovaného se mohou v soudní i správní praxi vyskytovat častěji. Za zásadní pak považuje právní otázku, do jaké míry je správní orgán rozhodující o mezinárodní ochraně povinen interpretovat žadatelem o tuto ochranu tvrzené skutečnosti ve světle reality existující ve státě, jehož je žadatel státním občanem, i když tento takové okolnosti výslovně netvrdí. To vše za předpokladu, že žadatel alespoň tvrdí, že důvody pro udělení mezinárodní ochrany existují.

Pokud kasační soud dospěje i přesto k závěru o nepřijatelnosti kasační stížnosti, dává mu žalobkyně k úvaze, zda ustanovení § 104a s. ř. s. není v rozporu s ústavním pořádkem a není proto odůvodněn postup podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, když odepření věcného projednání jen z důvodu nepřesáhnutí zájmů stěžovatelky je odepřením spravedlnosti.

Z uvedených důvodů žalobkyně navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS (všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V této souvislosti se kasační soud s odkazem na judikaturu Ústavního soudu (viz např. usnesení ze dne 9. 11. 2006, sp. zn. I. ÚS 597/06, usnesení ze dne 29. 3. 2007, sp. zn. III. ÚS 529/07, usnesení ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 778/07; či usnesení ze dne 19. 12. 2007, sp. zn. III. ÚS 2937/07, <http://nalus.usoud.cz>) neztotožnil se závěrem žalobkyně o protiústavnosti § 104a s. ř. s.

K důvodům kasační stížnosti nutno uvést, že již v rozsudku ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publ. pod č. 181/2004 Sb. NSS, zdejší soud uvedl: „...z žádného ustanovení zákona tak nelze dovodit, že by správnímu orgánu za této situace vznikla povinnost, aby sám domýšlel právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k těmto důvodům činil příslušná skutková zjištění. Povinnost zjistit skutečný stav věci dle ustanovení § 32 zákona č. 71/1967 Sb. má pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl.“ Tato východiska pak Nejvyšší správní soud potvrdil i ve své další rozhodovací činnosti, lze poukázat např. na rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003 - 42, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, rozsudek ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 Azs 50/2003 - 89, či rozsudek ze dne 19. 8. 2005, č. j. 4 Azs 467/2004 - 89, publ. pod č. 1095/2007 Sb. NSS.

V daném případě nejen z izolovaných otázek a odpovědí žalobkyně v rámci žádosti o udělení mezinárodní ochrany a pohovoru, ale i z komplexního pohledu, tedy z posouzení žalobkyní tvrzených skutečností ve všech souvislostech, vyplývá správnost postupu žalovaného při stanovení skutkového stavu, jakož i správnost jeho závěru

(aprobovaného též krajským soudem). Tím bylo, že důvodem podání předmětné žádosti žalobkyně byla jak její obava z ekonomických problémů v zemi původu, tak zejména snaha o legalizaci pobytu v České republice, a dále, že žalobkyně neuvedla žádné okolnosti, které by svědčily hrozícímu nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu v zemi původu.

Námítky týkající se porušení povinnosti spolehlivého zjištění skutkového stavu žalovaným a nedostatečného soudního přezkumu postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu, pak byly již předmětem množství rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, lze odkázat například na rozsudek ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publ. pod č. 181/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, rozsudek ze dne 16. 5. 2004, č. j. 1 Azs 45/2004 - 47, rozsudek ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 22/2004 - 42, nebo rozsudek ze dne 11. 2. 2009, č. j. 1 Azs 107/2008 - 78. V souzené věci přitom kasační soud shledal, že skutkový stav byl zjištěn řádně a přesně a důkazy, které si žalovaný opatřil, jsou pro posouzení daného případu dostačující.

Pojem „určitá sociální skupina“ pak zdejší soud vymezil např. v rozsudku ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 63/2004 - 60, publ. pod č. 364/2004 Sb. NSS, rozsudku ze dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006 - 52, publ. pod č. 1066/2007 Sb. NSS, či rozsudku ze dne 10. 1. 2007, č. j. 6 Azs 80/2006 - 64, publ. pod č. 1659/2008 Sb. NSS.

Otázkou legalizace pobytu na území České republiky coby důvodu podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany (azylu) se kasační soud již dostatečně zabýval ve svém rozsudku ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, publ. pod č. 397/2004 Sb. NSS, či rozsudku ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004 - 69.

K tomu je vhodné uvést, že český právní řád na případy úpravy pobytu cizinců v České republice, kteří uzavřeli manželství se státním občanem České republiky, pamatuje jinou právní úpravou než zákonem o azylu, a to zejména zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

Lze dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námítky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2009

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu